

ЦРНА ГОРА

ОПШТИНА БЕРАНЕ

Главни администратор

Број: 03-042/24-354

Беране, 19.04.2024. године

Главни администратор општине Беране рјешавајући по жалби Милошевић Алмина-Милко и Милошевић Бранко из Берана бр. 12-420/24-324 од 30.03.2024. године, које заступа Маријана Радованић, адвокатица из Берана, изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-420/24-324 од 21.03.2024. године, на основу члана 77 Закона о локалној самоуправи („Сл.лист ЦГ“ бр. 02/18 и 34/19) и члана 128 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) доноси:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба се одбија.

Одбија се захтјев за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-420/24-324 од 21.03.2024. године, обвезницима адвокатима Милошевић Алмина и Милошевић Бранко, адреса ул.В.Масловарића бр.40 Беране, утврђује се годишња накнада за коришћење комерцијалних објеката којима је омогућен приступ са пута за период од 26.05.2023. године до 31.12.2023. године у износу од 60,28 €.

Благовремено изјављеном жалбом жалиоци побијају нападнуто рјешење због повреде правила поступка, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права и у битном наводе да је исто незаконито. Истичу да је рјешење донесено без саслушања странке и без њеног изјашњења о резултатима испитног поступка. Надаље наводе да не обављају дјелатност у комерцијалном објекту већ у адвокатској канцеларији у складу са Законом о адвокатури, као и да објекат нема прилаз са општинског или некатегорисаног пута те као доказ предлажу излазак на лице мјеста, вјештачење вјештака геодетске, грађевинске и саобраћајне струке и саслушање жалилаца у својству странке. Даље, истичу да је рјешење формално правно и материјално правно незаконито, те да је образложење побијаног рјешења у супротности са његовим диспозитивом, као и да је донесено произвољно и паушално, на штету жалилаца.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране усвоји жалбу, поништи нападнуто рјешење и предмет врати на поновни поступак и закониту одлуку и призна трошкове састава жалбе у износу од 400,00 € и административне таксе од 5,00 €..

Главни администратор је размотрио жалбу, предметно рјешење и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу оспореног рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примијењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима жалбе нису доведени у питање.

Одредбом чл. 3 став 1 тачка 6 Одлуке о накнадама за коришћење општинских путева и дјелова државних путева који пролазе кроз насеља на територији општине Беране („Сл.лист ЦГ-општински прописи“ бр. 24/23) прописано је да се плаћа годишња накнада за коришћење комерцијалних објеката којима је омогућен приступ са пута. Исто прописује и чл. 20 став 1 тачка 9 Закона о путевима („Сл.лист ЦГ“ бр. 82/20 и 140/22).

Побијаним рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-420/24-324 од 21.03.2024. године, обвезницима адвокатима Милош Аленић и Милош Белић, адреса ул.В.Масловарића бр.40 Беране, утврђена је годишња накнада за коришћење комерцијалних објеката којима је омогућен приступ са пута за период од 26.05.2023. године до 31.12.2023. године у износу од 60,28 €.

Из списка предмета произилази да жалиоци обављају адвокатску дјелатност у адвокатској канцеларији површине 39 м² у ул. В.Масловарића бр. 40 у Беранама, која чињеница није ни спорна. О овом је сачињен Записник о извршеном инспекцијском надзору бр. 12-499/23-1/163 од 30.11.2023. године, који егзистира у списима предмета и који је странка уредно, без примједби потписала. Жалиоцима је накнада утврђена у складу са чл. 20 означене одлуке по којој се годишња накнада утврђује у зависности од категорије пута поред којег се објекат налази, површине објекта и врсте дјелатности која се обавља у том објекту и да иста за адвокатске канцеларије до 50 м² износи 100 €. Имајући у виду да је предметна одлука ступила на снагу 26.05.2023. године, утврђена је сразмјерна накнада од тог дана до 31.12.2023. године у означеном износу.

Код овако утврђеног чињеничног стања без утицаја је навод жалбе да не обављају дјелатност у комерцијалном објекту већ у адвокатској канцеларији будући да је у чл.20 предметне одлуке таксативно наведено за које објекте се накнада плаћа, између осталог за објекте у којима дјелатност обављају адвокати.

Навод жалбе да објекат нема прилаз са општинског или некатегорисаног пута не може се прихватити код чињенице да је записником о извршеном инспекцијском надзору бр. 12-499/23-1/163 од 30.11.2023. године утврђено да се објекат налази у ул. В.Масловарића бр. 40 у Беранама и да му је управо са те улице омогућен приступ адвокатској канцеларији.

Насупрот наводу жалбе жалиоцима је током поступка код првостепеног органа омогућено учешће у поступку и изјашњење о резултатима истог, које право нису користили те је првостепени орган, сходно Закону, донио побијано рјешење без учешћа странке. Наиме, у списима предмета егзистирају позиви за странку бр. 12-492/24-381 и бр. 12-492/24-382 од 21.02.2024.године који су жалиоцима уручени дана. 23.02.2024. године, на које се нису одазвали, као и обавјештење о резултатима поступка бр.12-492/24-480 и 12-492/24-483 од 07.03.2024. године које је жалиоцима уручено 11.03.2024. године на које се нису изјаснили.

Без утицаја су, по мишљењу овог органа, предложени докази јер жалиоци ни на који начин током поступка нису довели у питање утврђено чињенично стање, тако да би предложени излазак на лице мјеста, те вјештачење вјештака геодетске, грађевинске и саобраћајне струке водио одуговлачењу поступка и увећању трошкова истог. Код неспорно утврђене чињенице да је жалиоцима омогућено учешће у поступку и изјашњење о резултатима истог, странка је током поступка код првостепеног органа могла предложити извођење ових доказа, које право није користила. Овдје ваља напоменути да су жалиоци били дужни у жалби, у смислу чл. 121 став 3 Закона о управном поступку, образложити због чега предложене доказе

нису могли изнијети у првостепеном поступку, што нису учињели те се ни из тог разлога предложени докази не могу прихватити.

Код таквог стања ствари оспореним рјешењем није повријеђен закон на штету жалиоца, због чега је жалбу ваљало одбити као неосновану.

Одлучујући по захтјеву за накнаду трошкова на име састава жалбе, овај орган је исте одбио, обзиром да странке нису успјеле у поступку по жалби.

Овај орган је цијенио и остале наводе из жалбе жалиоца али је имајући у виду напријед изложено нашао да нијесу могли утицати на другачије рјешавање ове управне ствари, те је са изложеног а на основу чл. 126 став 4 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

Црна Гора - Главни администратор
Миладин Тмушић

